

תהלים

קיג

בו יסופר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוּהָ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְּזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵז מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כַּלְגוּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהֵי לַשָּׁבֶת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֶקְרֵת הַפִּיֹת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּהָ:

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:
 ג הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנְיָצָאן: ה מֵהַלְךְ
 הַיָּם כִּי תָגֹם הַיַּרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבַנְיָצָאן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
 חוֹלֵי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֹפְכֵי הַצּוּר אַגְס־מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם:

נקודות משיחות קודש - מזמור קיג מתוך "תהילות מנחם" אמירת "הלל" מחוללת נסים

ב. נת"ל (ס"א) שאמירת "הלל" בכ"ד בחודש היא בדוגמת "הלל" הנאמר ביו"ט. ואם כי אמירת "הלל" בשיעור תהלים היא ללא ברכה, הרי: א) אמירת ה"יהי רצון" לאחר אמירת תהלים היא ע"ד ובדוגמת ענין הברכה. ב) ועוד והוא העיקר, אי אמירת הברכה מורה על המשכה ממקום נעלה ביותר, עד שאי אפשר להמשיכה ע"י אמירת ברכה. ע"ד המבואר⁷ בענין המנהג שאין מברכים על תפילין של ראש (כאשר לא הי' הפסק בין הנחת תפילין של יד לשל ראש), וכן בנוגע לתפילין דר"ת, שמחמת גודל העילוי של המשכה אי אפשר להמשיכה בברכה.

ג. יתירה מזו, מעלת אמירת "הלל" בשיעור תהלים היומי גדולה כ"כ, שהיא פועלת גם ביורר העולם: ובהקדים מ"ש במדרש⁸ שדוד המלך ביקש מהקב"ה - "יהיו לרצון אמרי פי... ולא יהיו קורין בהם כקורין בספרים, אלא יהיו קורין בהן ונוטלין שכר עליהם כנגעים ואהלות (הלכות שבתושבע"פ)". ומובן, שבקשתו אינה רק בקשה ותפלה, אלא הבטחה שאמירת תהלים תחשב "כנגעים ואהלות"⁹, כדמוכח גם מלשון המדרש שהוא בלשון הבטחה ולא בלשון בקשה ותפלה.

המשך בעמוד 72

(7) אג"ק ח"ב ע' נה ואילך. וש"נ.

(8) תהלים בתחילתו.

(9) ראה הקדמת השל"ה בפירושו לתהלים. וראה סיפורי חסידים להרה"ג וכו' זוין סיפור 532. ע"ד תורת אדה"ז (לקו"ת דרושים לסוכות פ, ד) בפירוש "ואהבת את הוי' אלקיך" - שזהו לשון ציווי, וגם לשון עתיד, הבטחה.